

ДОБРУДЖАНСКО ЗНАМЕ

DRAREAU DOBROUDZAIN

ОРГАНЪ НА ВЪРХОВНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ СЪВЪТЪ

Урежда редакционенъ комитетъ

Шеп. на редак. № 368.

Единъ брой 30 ст.

АБОНАМЕНТЪ:

ЗА БЪЛГАРИЯ ГОДИШНО 40 ЛЕВА.
6 МЪСЕЦИ 20

ЗА СТРАНСТВО 1 година 60

ЗА ОБЯВЛ. СЕ ПЛАЩА ПО СПОРАЗУМЪНИЕ

АДРЕСЪ: в. „ДОБРУДЖАНСКО ЗНАМЕ“
УЛИЦА „ЦАРЬ КРУМЪ“ № 15. —

ИЗЛИЗА СРЪЦА И СЖБОТА

Ромжнo-гръцката кампания

Ромжнските и гръцките вѣстници продължават да сипят обвинения и хули против България. Тѣ искатъ да вгълпятъ въ главитѣ на широкитѣ обществени маси, че България конспирира, че се готви за нова авантюра, че тайно мобилизира... Отъ тука и страхътъ отъ „балканскитѣ звѣрове“ и необходимостта — да бждатъ окротени съ силата на оржието.

Ромжния и Гърция биятъ тревога. Не защото наистина „звѣроветѣ“ конспириратъ и се готвятъ за нова война. Не. Това обвинение не само отъ теоритическа гледна точка не издържа критика, но дори отъ гледището на обикновения наблюдател е обвинение построено на пѣсъкъ.

България е обезоржжена отъ бившитѣ си неприятели. Населението ѝ е прѣвито отъ тежката на тежкия кръстъ, който ѝ се сложи върху плещитѣ въ Ньойи. Това се знае, вижда се, напипва се отъ чуждитѣ мисии, които слѣдятъ всестранно българскитѣ животъ. Тия мисии иматъ широка и добръ плащана разузнавателна, шпионска мрежа. Може ли да се скрие нѣщо отъ очитѣ и ушитѣ на тия мисии? Не, рѣшително това е невъзможно.

Е добръ, защо събдитѣ си служатъ съ клюки и обвинения за смѣтка на истината?

Много просто: и ромжни и гръци, които отъ 1913 година насамъ сж въ тѣсенъ съюзъ, кроятъ нѣщо. Кроятъ да използватъ непоносимо тежкото положение на България, за да могатъ отново, подъ прѣдлогъ на нова нѣкаква опасностъ, да доразсипятъ българщината. Отъ тоя новъ курсъ въ политиката на ромжнските и гръцки държавници се обяснява онова, което напоследъкъ става въ Добруджа, Тракия и Македония. Терорътъ въ тия оковани робини е стигналъ кулминационната си точка. Арести, побоища, грабежи, интрениране, смъртни присъди надъ бълга-

ри и турци — болшинството народъ — ето картината на днешното положение. И за да се маскира по-плътнo това положение, а може би и съ цѣлъ да се подготвятъ условията за нови „прѣкроявания“ не вече въ името на прословутия принципъ на равновѣсието, а чисто и просто да се дограби и разпокъса България, гръцкитѣ на източнитѣ стражари не стихватъ отъ обвинения, доноси, хули...

Правителството трѣба да бди зорко. Ние прѣдупрѣждаваме незащипаната още въ мърсотии и злоба съвѣстъ на малцината държавници и учени отъ Европа и Америка да издигнатъ гласъ на протестъ срѣщу кроежитѣ на ромжни и гръци. Ние правимъ апелъ къмъ честнитѣ носители на истината и правото да разбулятъ плановетѣ на една камарила отъ сѣверъ и югъ, която готви нови бури, нови трапища за кръвъ и съсипия.

Българскитѣ народъ е достатъчно омаломощенъ отъ вчерашнитѣ дни, той е погълнатъ отъ мисълта какъ по-безболезно да излекува ранитѣ, нанесени му отъ страшната война, за да има нужда отъ авантюри. Въ замѣна, обаче, на това, той иска да живѣе въ добри съседски отношения съ всички на една единствена база: да му се върне заграбеното, да се даде свобода и независимостъ на Добруджа, Тракия и Македония, да се даде право на населението въ тия страни да се управлява само, да реди работитѣ си както намѣри за добръ.

Ето на тая почва борбата ще продължава. И тя неминуемо ще се завърши рано или късно съ триумфътъ на неугасаемото право — всѣки да получи своето мѣсто като свободенъ и независимъ народъ и да допринесе своята данъ къмъ изграждане темелитѣ на бждация честитѣ животъ на човѣчеството.

Ал. Георгиевъ.

Гласъ за Албания

Л. Ф. Уилиямсъ, бившъ американски пълномощенъ министъръ за Гърция и Черна-Гора (прѣзъ 1913 година), въ едно писмо до една англичанка, обнародвано въ извлѣчение въ The Near East (1 VII), като съобщава, че самъ провѣрилъ, какъ гръцитѣ въ 1913 избилъ Шкодра стотина — двѣстѣ

албанци мохамедани, възстава противъ подѣлбата на Албания между италианци, гръци, сърби, както и противъ поставянето на Албания подъ италиански протекторатъ. На Албания, *самостоятелна и независима*, трѣбва да се даде най-малко онова, което бѣ рѣшила да ѝ даде лондонската конференция въ 1913 година.

Не клюки, а дѣла!

Не веднажъ ние апелирахме къмъ по-добритѣ добруджански сили да се притекатъ на помощъ — материална и духовна — на добруджанското дѣло. За най-големо наше изумление, отъ стотитѣ такива сили, които могатъ да даватъ пари, или да подпомагатъ съ умѣтъ си родната кауза, обадиха се нѣколцина. Стотитѣ сили прѣдпочитатъ да бждатъ нѣми свидѣтели на всичкия ужасъ, който се шири изъ бащинитѣ имъ огнища, а тѣ тукъ — въ границитѣ на свободна България, и по-специално въ столицата, прѣдпочитатъ да водятъ било разгуленъ животъ, било животътъ на едни потънали въ дрязги и клокоства хора, било най-сетнѣ да се спотайватъ. Това е малко. Тия хора си позволяватъ и нахалността да „критикуватъ“ организацията, да хулятъ първитѣ ѝ хора, да калжиятъ интриги и измислици. Тѣ не сж доволни. Защо? Защото не даватъ сантимъ отъ срѣдствата и врѣмето си дори да поддържатъ какъстава. Тѣ нищо не харесватъ. Може ли да бжде иначе? Дребнавиятъ типъ плува въ водитѣ

на дребулитѣ и чрѣзъ тѣхъ се стареа да теоретизира своето поведение на *падналъ* безвъзвратно човѣкъ.

Не. Ние мислимъ, че всички тия типове трѣбва да бждатъ демаскирани. Никакво менажире надъ тия хора, които по кюшета и стѣгди клокоструватъ по адресъ на освободителното движение на една робска земя. Никаква милостъ надъ „чествта“ и „общественото положение“ на лица, които не сж надникнали що става въ организацията, която изнемогва, за да бжде полезна на най-светата отъ светитѣ кауза.

Организацията има нужда отъ хора прѣданны, работливи, честни, щедри. Отъ критикувачи, които бѣбрятъ на изустъ и които създаватъ атмосфера на клюки и шуротии, тя нѣма нужда. Нѣщо повече, тѣ сж опасни за движението, а изгодни за ролята на ромжнската олигархия.

Съ тѣхъ ние трѣбва да се справимъ, за да разчистимъ по-здраво трѣнливиятъ пътъ къмъ свободата, независимостта и автономията.

Дръ Л.

Сѣбитията въ Тракия

Гръцкитѣ операции. Манифестътъ на тракийското революционно правителство въ западна Тракия.

До завчера гръцитѣ още не бѣха започнали операции противъ Джаферъ Таяръ. Усилното размѣстване на войски по фронтната линия на гръцитѣ все още продължава. Между това въ окупираната частъ на Западна Тракия е разпрѣснатъ слѣдния

МАНИФЕСТЪ

Тракийци!

Конференцията въ Санъ-Ремо толкозъ много заслѣпена, ни тикна къмъ ново още по-страшно робство. Нашата света земя, хубавата Тракия е дадена на гръцитѣ. Кои сж гръцитѣ и какви култургери сж тѣ, на васъ, доблестни тракийци, е извѣстно. Можемъ ли да понесемъ този ударъ? Ще можемъ ли и трѣба ли да влачимъ пакъ робски вериги. Ще трѣбва ли да оставимъ да ни пращатъ по островитѣ и тамъ да слагаме коститѣ си? Ще трѣбва ли да оставимъ коварния и лукавъ гръкъ да се затвърди въ родината ни? Не! И не! Отъ шестотинъ години насамъ гръцитѣ сж единичкитѣ причинители за да всеватъ омраза между българи и турци, а тѣ гръцитѣ да се ширятъ върху нашия гръбъ. Да блажествува това подло и коварно племе! Прочее, всици сж оржие въ ржка елате подъ знамето на независима Тракия и съ достоинство на народъ, който не може да търпи робство, да заявимъ на

Европа, че ние не сме стадо, което може лесно да се продаде.

Горди чеда на прѣлестна Тракия! Моментата е дошълъ, сега или никога. Не го изпускате, за да не се каемъ послѣ. Отъ висинитѣ на минаретата високо протестирайте — кехрабани — турци, грабнете оржие и хайде на балкана. Борба, борба, славна ни очаква, не спете и нито се отчайвайте, вижте какво прави Мустафа Кемалъ въ Анадола. Той завладѣ и спаси цѣла Турция.

Нека всици заявимъ, че ние искаме свободна и независима Тракия, нищо повече.

Отъ 1 юли т. г. шаба на народната милиция започва военнитѣ дѣйствия, възстание противъ гръцкитѣ окупационни войски. На всици

чети, оказвайте най-големо съдѣйствие и помощъ.

Напрѣдъ въ неравната борба. Да живѣе свободна и независима Тракия!

Съ нами Богъ!

Главнокоманд. Народн. Милиция: Руци бей. Помощ.-главнокомандующи: В. Георгиевъ, Съвѣт. членове отъ шаба началници на боеви райони: Д. Маджаровъ, Д. Николовъ, А. Зонгевъ.

Четете Добруджанско Знаме

Между сърби и гръци.

Бѣлградскитѣ в. „Политика“ отъ 14 т. м. пише:

„Слѣдъ една обоснована и умѣтна декларация на Венизелосъ въ парламента, че Гърция не може никога да помисли да иска отъ Сърбия нѣкакъвъ ккъс отъ нейната територия, битолскитѣ гръкомани бѣха се омѣлчали и успокоили. Но отъ извѣстна врѣме насамъ тѣ поднозиха своята акция, въ съгласие съ гръцкитѣ шовинисти отъ Солунъ и Атина. Толерантността на нашитѣ власти имъ даде възможностъ да създадатъ цѣла една тайна организация и да се вмъкнатъ като чиновници въ всички държавни учреждения, за да служатъ по-добръ на своята организация. Най-послѣ тѣ сж станали толкова дързостни, що то започнали да прѣдизвикватъ конфликти и да нападатъ не само мирното население, но даже и властитѣ. Напоследъкъ, почти всѣка цѣдѣля, инцидентитѣ ставали въ черква и богослужението не могло да се извършва никога спокойно.

Обаче най-сериозниятъ инцидентъ станалъ на Петдесетница. Когато въ битолската църква започнала тържествена служба на гръчки и на славянски, гръкоманската гълпа надала ужасенъ шумъ противъ нашитѣ свещеници и противъ самия епископъ Варнава. Слѣдъ това гълпата се втурнала къмъ олтаря, съ цѣлъ да изпжди нашитѣ свещеници отъ църквата. Властта се намѣсила на врѣме, за да отдалечи смутителитѣ и да възстанови реда.

Съобщено е на гръкоманитѣ, че такива провокации, които бѣха на мода при турски ярежимъ, не могатъ да бждатъ, търпени въ една благоустроена държава, която е дала еднаква свобода на всици свои поданици. Венизелосъ е писалъ отъ Парижъ и послѣ повторилъ въ атинския парламентъ, че гръцитѣ, които не желаятъ да останатъ въ Сърбия, сж свободни да се изселатъ.

Франция и източнитѣ въпроси.

Споредъ „Ендепанданъ“, френскитѣ м-ръ прѣдседателъ Милеранъ е изменилъ своето становище по руския въпросъ и заявилъ, че правителството на съвѣтитѣ ще бжде признато при извѣстни условия.

Той опровергалъ извѣстията, че Франция работи за създаването на една балканска конфедерация.

По вѣлдоса за присъединяването на Австрия и Германия той заявилъ ясно, че Франция ще се противопостави на това обединение.

— Редакцията и администрацията на в. „Добруджанско Знаме“ се помещава ул. „Царь Крумъ“ № 15 Телефонъ 368.

ПОЛОЖЕНИЕТО

Грамадните усѣхи на руската червена армия против Полша, създават особно положение изобщо въ Европа. Опасността от евентуалното съединение на руската и германската армии става съ всеки новъ денъ по-страшна за ония, които изготвиха тъй тежкия и убийственъ миръ за побѣденитѣ. Наистина, Англия бърза да води прѣговори съ съвѣтска Русия съ цѣль да я обезсили и да използва грамадата сурови материяли за английската индустрия. Но отъ държането на руската делегация, на чело съ Красина, е видно, че тоя пѣтъ Англия едва ли ще може да триумфира. Тѣй се обяснява и гордото държане на германската делегация въ Спа, която каза и тоя пѣтъ горчиви думи на самозабравилъ се побѣдитель.

Че усѣхитѣ на болшевикитѣ създаватъ особна атмосфера се вижда отъ голѣмитѣ движения, които ставатъ изъ цѣлия ислямски свѣтъ. Гърция, като мандаторка на Англия, се нае да се справи съ тъй трудно разрѣшимата източна проблема. Наистина, нейното самомнѣние се изпари достатъчно и тя вече поиска помощъ отъ съюзници.

ВЪНШЕНЪ ПРѢГЛЕДЪ

— *Дейли Кронкълъ*, органъ на Лойдъ Джорджъ, пише: Поляцитѣ се увлекоха въ играта и я загубиха. Не може и дума да става за истинска военна помощъ на Полша отъ съюзниците. Помощта може да се ограничи само съ дипломатическо вмѣшателство.

Ромжнскиятъ официозъ *Адеврълъ*, по поводъ слуховѣтъ за възможността Ромжния да отиде на помощъ на Полша, пише: „Полша не е поискала нашето мнѣние прѣди своето неудачно настѣпление. Сега ромжнското правителство е противъ каквото и да било активно вмѣшателство“.

— *The Evening Standard* (24 VI), по случай възлагането на гърцитѣ да наложатъ договора за миръ на турцитѣ, пише:

„Повечето хора, които познаватъ близкия изтокъ, смѣтатъ, че Гърция взема за себе си много повече, отколкото ще може да управлява. Като побѣдители на изтокъ, ние не би трѣбвало да се облѣгаме на една второстепенна държава, чиито рѣцѣ сж вече прѣпълнени. Гърцитѣ скоро ще почувствуватъ каква отговорностъ взиматъ, като включватъ въ своитѣ прѣдѣли Тракия и земи отъ Мала-Азия. Какво ще прави британското правителство, ако гърцитѣ планове не сполучатъ, както трѣбва? Сънищата на гърцитѣ за империя сж твърдѣ розови за сега, ала тѣ не трѣбва и насъ да увличатъ“.

— *Турскиятъ* в. Едирне въ броя си отъ 6. т. м. е обнародвалъ на турски и френски прокламацията на врѣмненното революционно правителство въ западна Тракия, съ която послѣдното съобщава на населението, че отъ 1 юли т. г. е обявилъ война на Гърция. Правителството вѣрва, че ще побѣди и ще наложи исканията на тракийци — свободна Тракия или

тѣ си. Но кой знае дали тѣ ще и укажатъ такава. Гърция те първа ще има да вади кестенитѣ отъ голѣмия пожаръ.

Тс...
ще се види, че наистина сж били правени голѣми смѣтки съ лека рѣка.

Ромжния мобилизира. Въ Сърбия положението не е розово. Гърция участвува въ огнени тѣ езици на войната. Италия е въ тревога. Албания, Черна Гора сж въ надвечерието на голѣми събития. Въ Унгария положението е тревожно. И всичко това е резултатъ на борбата: отъ една страна алчностъ за потисничество и грабежъ, отъ друга — стремѣжъ къмъ свобода, независимостъ, автономия. Тая борба ще има край, както всѣка борба. И тоя край не може да не бжде благоприятенъ за ония, които отстояватъ честно и лоялно правата и застрашенитѣ си интереси. Свѣтътъ не може да бжде дойна крава за самозабравилитѣ се държавници и стоещитѣ задъ тѣхъ едри капиталисти. Това добръ да се запомни.

тя да стане втори Картагенъ въ новата история.

Ние, тракийцитѣ — се казва въ позива — които се сражаме, разчитаме на симпатитѣ и подкрѣпата на цѣлия цивилизованъ свѣтъ.

По нататъкъ, правителството призовава всички синове на страната, вънъ и вътрѣ отъ отечеството, да се наредатъ подъ знамето на свободата и да взематъ участие въ освободителната война, като подпомогнатъ героитѣ въ Тракия.

— *Отъ Лондонъ* съобщаватъ на в. „Соколо“ отъ 14 т. м., че въ камарата на общинитѣ сж били отправени нѣколко запитвания по поводъ нотата, изпратена отъ съюзниците до руското правителство. Г. Бонаръ Лоу отговорилъ, като потвърдилъ че е било направено прѣдложение за примирие съ Полша, но отказалъ да каже на каква основа сж направени тѣзи прѣдложения. Нѣколко оратори изказали съжаление, загдѣто английското правителство се ангажирало да подпомогне военно Полша, въ случай че Русия откаже да сключи примирие. Понежъ Бонаръ Лоу отказалъ да даде обяснения по тоя пунктъ, единъ депутатъ внесълъ прѣдложение за блямъ, което прѣдседателтъ не прѣдставилъ на камарата.

Английскиятъ печатъ посрѣщналъ благосклонно факта, че е било изпратена нота въ Москва. Той забѣлѣзалъ, че тая постѣпка ще послужи като пробенъ камъкъ за добрата воля на руското правителство.

РОМЖНСКИЯТЪ КРАЛЪ ПРОТЕСТИРА

Споредъ едно съобщение на „Либеръ Белжикъ“, ромжнскиятъ кралъ билъ протестиралъ прѣдъ прѣдседателя на конференцията въ Спа противъ рѣшението на съюзницитѣ по въпроса за обезщетенията, отъ които на Ромжния се дава само 1 на сто.

Генералъ ФОРТУ за България

Разбулването на гърцитѣ интриги.

„Танъ“ отъ 19 того съобщава, че генералъ ФОРТУ, главнокомандуващъ на окупационнитѣ съюзни войски въ България, заявява въ френския вѣстникъ какъво слухътъ за мобилизация въ България е напълно невѣренъ, и че наопѣки, България, прилагайки искренно мирния договоръ, демобилизира споредъ прѣдвиденитѣ условия. Необходимо е, извѣстява генералъ ФОРТУ, да се разнищи и разбули още отначало, тая компания съ интриги и лъжливи новини, която безъ друго е въ връзка съ опрѣдѣлена програма и която може да причини нови конфликти на балканитѣ, гдѣто Франция има интересъ часъ по скоро да се въдвори редътъ и спокойствието“.

По нататъкъ, генералъ ФОРТУ разкрива играта съ нашитѣ заложници отъ страна на гърцитѣ.

Отъ друга страна, „Танъ“ прѣдава, че споредъ една официална нота на българското правителство, никаква мобилизация не е обявена въ България и подчертава, че българското правителство разчита само на лоялното изпълнение на мирния договоръ и на труда си, за да установи добри отношения съ всички свои съседни и всички сили.

Английски институтъ за външнитѣ работи

Подъ покровителството на лордъ Ед. Грей, Балфуръ и Робертъ Сесилъ, въ Лондонъ е основанъ единъ институтъ за външнитѣ работи, цѣльта на който е да държи членовѣтъ си въ течение на международнитѣ събития и да имъ дава възможностъ да изучаватъ вътрѣшната политика на всѣка страна съ огледъ къмъ общитѣ интереси. Институтътъ ще има библиотека, зала за сказки и ще бжде органъ за събиране свѣдения и за изучавания, а не за пропаганда и критика. Споредъ лордъ Грей цѣльта му е да направи нѣщо за миналото. Той ще изучава фактитѣ и свързката между тѣхъ въ истинското имъ значение. Освѣнъ това, институтътъ ще събира документи и свѣдения за да помага на тия, които рѣководятъ общественото мнѣние да се освѣдомяватъ най-добръ по въпроситѣ отъ външната политика.

Цѣльта на този институтъ и имената на неговитѣ основатели показватъ, че той ще играе голѣма роля въ Англия и мѣрдавнитѣ у насъ лица и учрѣждения трѣбва да държатъ смѣтка за него, като направятъ всичко възможно, за да го усвѣдомятъ добръ по българския въпросъ.

Стачката въ Ромжния

Движението се разширява.

Стачката на телеграфопощенскитѣ чиновници въ Ромжния продължава. Правителството на 16 юли е заповѣдало да се арестуватъ около 40 стачници и да се окупира съ войска помѣщенieto на синдиката. Положението, обаче, отъ тия арести още повече се изостри и нѣкои вѣстници, като „Вииторулъ“ прѣпорѣчатъ конфликта да се уреди съ мирни срѣдства.

За да подкрѣпятъ своитѣ другари отъ пощитѣ, въ Букурещъ сж обявили обща стачка и всички служащи по трамваитѣ.

Английски протести срещу Гърция

„Манчестеръ Гардианъ“ отбѣлѣзва така отговорноститѣ на Върховния свѣтъ за гърцката военна акция въ Анадола: „Гърцката армия дѣйствува за Върховния свѣтъ, и слѣдователно, ние сме отговорни за нейнитѣ дѣла. Съобщава ни се, че тя е нарушила законитѣ за войната по най-варварски начинъ.“

Не се касае да се учрѣди въ Ориента новъ режимъ съ всички най-лоши недостатѣци на бившия такъвъ, защото мохамеданскитѣ населения ще си съставятъ заключение, че уравнителитѣ на Европа сж прѣди всичко, жестоки потисници.

Поведението на гърцката армия въ Анадола засѣга не само престижа на Англия и Франция, но сжщо и поддържането на мира и реда въ всички части въ Мала Азия. Ето защо е важно всѣко лошо отнасяне прѣзъ врѣме на войната да бжде незабавно наказано“.

Безредици въ Ирландия

Николаевъ, 19 юли (Русагенъ). Една съвѣтска радиотелеграма съобщава, че въ Ирландия въ градъ Фермоне синфайнитѣ плѣнили единъ генералъ същата му. Английскиятъ гарнизонъ, слѣдъ грижливи обиски устроили погромъ на Фермоне. Войницитѣ излѣзли отъ казармитѣ, стрѣляли и ограбвали магазинитѣ. Разграбени били 35 магазина.

Изъ ромжнската преса

— *Вжтрѣшношо* и външно положение на Ромжния, споредъ една декларация на президента Авереску е много лошо. Въ петъкъ и сжбота е имало продължителни министерски свѣти. Въ недѣля е свиканъ короненъ свѣтъ. За рѣшенията нищо не се знае.

— *Букурешкитѣ* в-къ „Избжда“ отъ 25 юли пише, че споредъ официални свѣдения, болшевикитѣ взели Львовъ. Болшевикитѣ усилено напредватъ къмъ Вараповичъ и Брѣстъ-Литовскъ. Тѣ разполагали за настѣпление съ 150 пѣхотни дивизии, организирани по германски образецъ и съ шестдесетъ кавалерийски дивизии, уредени по руски.

— *Сжщиятъ* вѣстникъ „Избжда“ отъ 19 юли пише, че Англия и Франция сж изпратили на букурешкото правителство двѣ много износни прѣдложения за Ромжния. Нотата се касае до даване ромжнска военна помощъ на Полша. Ромжния ги разучава.

— „*Универсулъ*“ съобщава, че болшевикитѣ прѣснали въ Цариградъ прокламации до мохамеданитѣ: „Не подписвайте мира. Съвѣтскитѣ войски като прѣгазятъ Ромжния, тѣ ще подкрѣпятъ мохамеданството. Болшевикитѣ войски стигнали буковинската ромжнска граница“.

— Сѣмейството на нашия колега отъ висшия свѣтъ г. Антонъ Борлаковъ е имало нещастieto да загуби любимата си дъщеря *Здравка*, 16 годишна, ученичка въ III гимназиаленъ класъ. Нашитѣ сърдечни съболезнования къмъ родителитѣ, роднинитѣ и познатитѣ.

ХРОНИКА

— Чуждитѣ мисии, които ще контролиратъ точното прилагане на клаузитѣ отъ мирния договоръ сж на пѣтъ за България.

— *Отъ Добричъ* съобщаватъ: *Въ стара Ромжния е обявена обща мобилизация на извѣстно число набори. Въ Добруджа е наложена реквизиция. Най-чепрѣдъ събирането е почнато отъ айорманската община. Отъ четири добитѣка взематъ една. Властитѣ събиратъ всички домашни птици, като не остава на селенитѣ дори за производство.*

Генер. Авереску изпратилъ въ Добруджа комисия да анкетира золумитѣ вършени отъ властитѣ върху населението, но послѣдното бойки се отъ бждещи по-жестоки прѣслѣдания, не смѣе да се яви прѣдъ комисията. Правителството издало позволение на много търговски къщи да събиратъ вълна но добричкия префектъ Гергелъ отнелъ всички позволителни и далъ позволение само на двѣ компании да събиратъ вълната. Отъ 20 лева килограма, събирана па-прѣди, опрѣдѣлилъ 10 лева. Вълната се взема на сила отъ тия които, отказватъ даването на тая цѣна.

— Съобщението за пропуцането на задържанитѣ комунистически водачи Коларовъ и Георги Димитровъ въ Ромжния, дължехме на вр. секретаръ на партията г. Т. Лукановъ. Сега се установява, че тѣ сж още задържани.

— Стачното движение въ Ромжния се разраства. То е обхванало и печатарскитѣ работници. Изглежда, че вътрѣшното положение не е добро. Опозицията, впрочемъ, го рисува като отчаяно.

— Споредъ съобщения отъ съглашенски източникъ, генералъ Врангелъ е поискалъ отъ съвѣтското правителство взаимно разбирателство, за да се тури край на опасното самоунищожение на воюващитѣ братя.

— Добруджанци трѣбва да бждатъ особно внимателни къмъ не добръ познати лица, които проявяватъ прѣкомѣрно голѣмъ интересъ къмъ работитѣ въ Добруджа. Казахме го вече нѣколко пѣти: ромжнското правителство си служи съ добръ устроена шпионска мрѣжа.

— Висшиятъ свѣтъ на нашата организация ще се събере за трети пѣти на 25 того. Ше се разгледатъ важни организационни въпроси и ще се сложатъ на особна прѣцѣпка създателитѣ се условия — непоносимо тежки — въ Добруджа.

— На 24 октомври т. г. ще се чествува 70-годишнината на народния поетъ Ив. Вазовъ и половинвѣковната негова дѣйностъ. Двата комитета, които уреждагъ най-голѣмия празникъ на българската книжнина — организационенъ комитетъ „Юбилей Вазовъ“ и книжовенъ комитетъ „Юбилей Вазовъ“ — се обръщатъ съ позивъ къмъ българскиятъ народъ и го канятъ да засвидѣтелствува своята любовъ и признателностъ съ една всенародна подписка въ негова честъ. Събраната сума ще се употребява, по рѣшението на двата комитета, като най-цѣлесобразна данъ на народния поетъ. Даренията се внасятъ въ Българската народна банка на името Юбилейния комитетъ за „фонда Ив. Вазовъ — 1920“.

Акц. Д-во Печатница „ДОБРУДЖА“